El Cul del Pou | Mar Ranot | Actualitzat el 13/09/2022 a les 17:45

Manresa es transforma

Abans de venir a viure a Manresa era una persona normal. Li havien dit que era una ciutat tranquil·la, fins i tot massa tranquil·la, on tothom és amic de tothom i ningú no es posa amb ningú. Però no havia passat una setmana que ja li havien robat la cartera a punta de ganivet, algú li havia trinxat el retrovisor del cotxe i un patinet a tota pastilla li havia fracturat tíbia i peroné. Amb la cama i l'ànim immobilitzats, va decidir fer de la necessitat virtut i dedicar-se a gaudir amb plenitud de la seva nova llar. Cuinaria, llegiria i escoltaria música. Però aviat li van passar les ganes de cuinar. Van desallotjar-lo de casa abans de batre el primer ou. A l'escala, uns desconeguts havien improvisat una barbacoa multitudinària al menjador, amb traca final. Quan l'endemà els veïns van poder reocupar l'edifici, van trobar-se amb les neveres buides, sense la barana de l'escala i una tifarada ben galdosa a cada rebedor, en record de la *performance* gastronòmica del dia abans. En dejú i amb la pota ranca, el nou veí, convenientment censat, va ficar-se al llit amb el desig d'oblidar-ho tot amb una bona dormida. Però poc després de la mitja nit van despertar-lo uns crits i unes sirenes al carrer. Va llegir-ho l'endemà al diari: un desplegament policial havia aconseguit identificar un malfactor entre dos bessons. I entre tots i tot havien aconseguit transformar el nou resident en una persona resignada, desconfiada, poruga i apolítica. Però d'això el diari no en deia res.